

Verslag Roemenië

Het afscheid is altijd een beetje triest, maar toch ook positief, want onze kindjes gaan terug naar hun mami en tati.

Het vertrek verloopt vlot, het inleveren van de bagage gaat vlug. Dan nemen de kleuters echt afscheid. Traantjes hier en daar, zowel bij de kleintjes als bij de thuisblijvende mama's en papa's. De eerste controle (van het ticket) gaat langzaam, veel volk, we hebben een druk moment. Wanneer we weer gegroepeerd zijn, gaan we naar de volgende controle. Een jongetje moet gefouilleerd worden. De douane beampte vraagt mij of hij hem mag fouilleren. De man gaat op zijn hurken zitten en toont het kereltje voor dat hij met zijn armen wijd moet staan. Hij krijgt een spontane knuffel cadeau.

Nadat iedereen opnieuw de juiste rugzak en jas heeft, kunnen we weer verder. We wandelen door de taxfree zone en vinden een rustig plekje om te eten. Ondertussen zijn de laatste traantjes weg. De boterhamdozen en inhoud worden vergeleken. Na een kwartiertje gaan we op weg naar de gate. Omdat we buiten de Schengenlanden reizen, passeren we eerst nog de Nederlandse politie. Alle politiemensen zijn erg vriendelijk. Na alle pasjes opnieuw te hebben opgeborgen houden we een tijdje stil. Een snoepje, wat babbelen, en wachten tot we kunnen boarden. Veel mensen spreken Annemie aan om te vragen wie we zijn. Er volgen heel wat lovende woorden!

We mogen met alle kleuters als eerste op het vliegtuig. De hostess is zeer vriendelijk. Blaadje uit de fluo-jas, blaadje in de fluo-jas. En dan eindelijk op het vliegtuig. Nog even alle tickets bovenhalen. Bij het opstijgen voelen velen kriebeltjes in de buik.

Na een goede vlucht landen we in slecht weer. Dat is even spannend! Vooraleer we de bagage kunnen oppikken tonen we nog eens allemaal ons paspoort. Even wachten op de bagage en dan de bus op. Het weer valt niet mee, regen, koud en vroeg donker.

En eindelijk komen we dan aan in Oradea, waar de mami's en tati's hun kindjes opwachten. Een blij weerzien!